

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

XV. Hatto II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](#)

helmus virtutibus exornavit, ipse virtutibus multis maximè illustris, & conspicuus omnibusque charissimus. Virtutes profectò eximias suspererunt in Wilhemō etiam Adelbertus & Dithmarus, quos amboſ consecravit Episcopos, & horum priorem Russis misit Apostolum, posteriorem verò Bohemis, aut utrisque. Multis dein lacrymīs prosecutus est ad tumulum usque populus copiosissimus Wilhelmmum añorum 37. ut ajebant, *Iuvenem*, cui D. Mathildis Augusta avia adstanti ſibi prædixit fata ultima, & mox absentis intellexit an. 967. eodem mense etiam ipſa mortua, ingenti Ottonis M. mcerore, ſimul & matrem & filium lugentis. Annis fedit 13. *Rhegino*, *Rotgerus*, *Serarius*

XV. HATTO II.

Hatto II. Hademarij Præfulis Fuldensis nepos, avunculo ſuo vitâ functo ſuccedidit in officio, par eidem, ut ajebant, in virtutibus. Ab Ottone M. etiam permagni æſtimatus, & consiliis adhibitus, inter eos fuit, qui Cæſarem Romam petentem præcucurrerunt nuntij. Romam venisse & vidiffe profuit plurimū Hattoni: Imperator enim audita Moguntini Archipræfulis morte, cùm ſuccellorem alium, quād Hattonem non expetaret, ad vota paratiſſimum habuit Joannem XIII. Pontificem, qui pallium concesſit. At verò non niſi tribus aut duobus Moguntiæ ſolium occupavit an. 970. jam extinctus fato admodum tristi, ſi habenda sit fides Heterodoxis Scriptoribus, qui à prodigioso muſium agmine conſumptum eſſe finixerunt, quod multorum pauperum catervam famis tempore ſibi oppidò moleſtam horreo ſuo includi, & tyrannorum more Vulcano immolari jufſerit. *Vide* hac ſuper re Serarium, cui libuit multis aperire mentem ſuam & dicere ſententiam. Nos verò compendio contenti dicamus: *si contigit* Hattoni ita mori. Deus ſcelerum vindicta ostendit ſignum, quo abſterri divites amore prosequerentur deinceps pauperes. *Quid* tum peſtea? *quid* lucri inde haurient vel Scriptores, vel Lectores Heterodoxi? profectò nihil capio, nihil video, niſi argumentum etiam Heterodoxis relictum, ut nimirum & ipſi credant, iſlis etiam ſeculis patras eſſe miracula

racula nunc miserentis, nunc punientis Dei testimonia. Lucrum cōpiant Heterodoxi alterum, quo dicant deinceps credere miraculis, at non tantum sibi, sed & mihi farentibus.

XVI. RUPERTVS.

RUpertus Hattonis successor, cuius originis aut stemmatis foret, inquisiverunt cum Serario authores varij; aliud tamen non invenerunt, quām obscura & dubia omnia, inter quāe numerandi sunt etiam anni sedis, quorum alij 4. alij 7. compūtarunt. An. 977. diem obiisse suum verior habet opinio, dum nimirum Romæ sedit Benedictus VII.

PERIODUS III.

DE ARCHIEPISCOPIS SIMVLQVE ELECTORIBUS MOGUNTINIS.

XVII. WILLIGISIVS. ELECTOR I.

Willigisius Stromingæ in Saxonia seculo X. circa annum 40. ex parentibus tenuis fortunæ natus, literarum studiis & morum probitate, quāe sēpe pauperibus ad ardua viam sternunt, eō sensim ascendit, ut ex Parocho aulæ Imperatoriæ Archisacellanus, ut vocant, & Ottoni III. à teneris annis supremus moderator constitutus, ob insignia sua merita sit denique promotus in geminum Moguntiae thronum, an. 977. electus Archipræfus & an 998. Imperij Elector primus, ita disponenre Gregorio V. Pontifice & Ottone III. Cæsare, quōd hic hærede se destitutum, & Imperium ex hæredum defectu prioribus seculis fuisse turbatum probè intelligeret, & admodum doleret. Antequam verò hunc ultimum dignitatis apicem concendit, D. Bervvardum Hildesia consecravit Episcopum, & paulò pōst S. Adelbertum Pragensem Archiepiscopum. Monasterio Hersfeldensi Præfulem dedit Gothardum; sorores verò Augustas Ottonis III, Sophiam & Adelhai-

D 3

dem